

[Alsing Andersen.]

Taletiderne; han fremsatte en Bemærkning om, at i det store og hele var Taletiderne vist egentlig ganske rimeligt ansat. Men han kom derefter hurtig over til den sædvanlige Tale fra den Side, med haanende Bemærkninger om Demokratiet, om Parlamentarismen og om Arbejdsformerne her. Jeg vil gerne have Lov til at benytte denne Anledning til at sige til det ærede Medlem, at denne Tale, hvori han udtrykker en vis Haan og Foragt overfor Demokratiet og de demokratiske Forsamlings Arbejdsmaade, har det ærede Medlem jo uhyre let ved at fremsætte. Han kan sagtens, om jeg saa maa sige, han er beskyttet af dette Demokrati. Jeg tror, man kan sige, at han egentlig hygger sig ganske godt her i Demokratiets Lænestol. Men det ærede Medlem skulde være lidt forsigtig med at tale alt for haanligt om det Demokrati, i Ly af hvilket han selv virker. Jeg tror, at hans nærmeste Meningsfæller i forskellige andre Lande kan tale med om, hvad det vil sige at miste det Demokrati, som det er deres fornemste Opgave at haane og smæde. For øvrigt kan man ikke lade være med at spørge sig selv, hvilken Taletid f. Eks. socialdemokratiske Repræsentanter har der, hvor Kommunerne regerer. Vi behøver ikke at diskutere det længe, enhver her i Salen ved, at for en Socialdemokrat er Taletiden Nul der, hvor Kommunerne regerer, og et Forsøg fra en Socialdemokrats Side paa at drive Propaganda mundtlig vilde medføre ganske andre Konsekvenser end dem, det har medført for det ærede Medlem. Det ærede Medlems Kritik gaar i det hele taget jo ikke ud paa at forbedre Demokratiets Arbejdsmetoder, tværtimod! hans Kritik gaar ud paa at mistænkeliggøre dem, at undergrave dem. Derfor maa det ærede Medlem være ganske klar over, at enhver Klage fra hans Side paa disse Omraader lader os ganske upaa-virket.

Med det ærede Medlem Hr. Elgaard gik vi jo over paa de mere patetiske Omraader af Debatten. Det ærede Medlem søgte her fra Talerstolen at paakalde Medlidenheden; han talte patetisk om, hvordan det var et „Officers“udkast, der her var forelagt, at man paa en skammelig Maade fra visse sammensvornes Side søgte at dele Medlemmerne i Ordførere med særlige Forrettigheder og saakaldte menige Medlemmer, som blev udsat for en urimelig Behandling. Og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var inde

paa en lignende Betragtningmaade. Jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem Hr. Elgaard, hvilke store Tanker, der afviger fra de Tanker, hans Partis Ordførere har fremsat i denne Samling, han vilde være blevet forhindret i at fremsætte, hvis den Forretningsorden, som der her stilles Forslag om, havde været gældende. Jeg tror, at det ærede Medlem vil blive mig Svar skyldig, og derfor tror jeg, han ikke skal lægge an paa, at hans Virke her i Salen eller ude hos Vælgerne vil vinde noget ved at søge at skabe Medlidenhed med dem, han kaldte menige Medlemmer af Tinget. Det er jo en fuldkommen urimelig Tale, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede Medlem Hr. Elgaard her fører om, at man ønsker at indføre en Klasse-delning, en Klassificering, som der bliver sagt, af Medlemmerne. Forholdet er dog det, at alle Partier vælger en Ordfører, og jeg tror, at det for de allerfleste Partier i alt Fald gælder, at denne Ordfører dog som Regel har en vis Evne til at udtrykke Partiets Standpunkt, og man ved jo, at der her gives Ordførerne en rigelig Taletid baade under Finanslovbehandlingen og under anden Behandling, nemlig en Time, til at fremsætte disse Synspunkter. Og nu er jeg alligevel saa dristig at mene, at naar Ordføreren har talt en Time paa Partiets Vegne, tror jeg, at alt væsentligt om Partiets Standpunkt er sagt, saaledes at det er klargjort, hvorledes Partiet i Hovedtrækene ser paa de Problemer, som er til Debat, saa jeg tror virkelig, at naar man gaar til en yderligere Diskussion, er de Frister, som er sat i det stillede Forslag, overordentlig rimelige — selv om der jo altid kan ønskes noget mere eller mindre — hvad angaar supplerende Bemærkninger, som Medlemmerne af de forskellige Grupper maatte have at gøre til det, som deres Ordfører har sagt. Jeg indrømmer, at der kan opstaa særlige Forhold. Hvis der er Tale om et Parti, hvor det er et enkelt Medlem, som er Ordfører i næsten alle Sager, indrømmer jeg, at der kan være Tale om en Deling mellem Ordføreren og de andre — jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har tænkt paa noget saadant —, men saa maa det være det paagældende Parti selv, der ordner det, saaledes at det ikke bliver et enkelt Medlem, der faar denne privilegerede Taletid som Ordfører ved alle mulige Lejligheder, men at Ordførerskaberne paa en rimelig Maade fordeles mellem Partiets